

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO FINANCIJA
POREZNA UPRAVA
SREDIŠNJI URED

ERICSSON

19-10-2015

Na: ETK/ F/1

KLASA: 423-08/15-01/69
URBROJ: 513-07-21-01/15-2

Zagreb, 22. rujna 2015. godine

Ericsson Nikola Tesla d.d.
Zagreb, Krapinska 45

**PREDMET: Tumačenje članka 11. stavka 2. i članka 14. stavka 5. Zakona o
financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi
(Nar. nov., br. 108/12, 144/12, 81/13 i 112/13)**

- odgovor, daje se

Predmetnim dopisom postavili ste nam upit koji se odnosi na elemente koje mora sadržavati ugovor o nabavi robe i/ili usluga da bi se isti mogao smatrati ugovorom o robno trgovačkom kreditu, u nastavku dajemo slijedeći odgovor.

Ugovor o robno trgovačkom kreditu na koji upućuje odredba Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi u hrvatskom zakonodavstvu predstavlja tzv. inominantni, odnosno neimenovani ugovor. To je ugovor čiji sadržaj i postupak sklapanja nisu posebno propisani zakonom, odnosno takav ugovor pod tim nazivom ne postoji u pravnom sustavu i nije posebno uređen odredbama nekog zakona.

Svaki ugovor u kojemu je odobrena odgoda plaćanja, odnosno svaki ugovor u kojemu je odobren rok ispunjenja novčane obveze koji se ne podudara s trenutkom ispunjenja obveze druge ugovorne strane jest, u ekonomskom smislu, ugovor o trgovačkom kreditu.

Dakle, svaki ugovor kojime prodavatelj (dobavljač), odobrava kupcu neki duži rok plaćanja (od 60 dana), zapravo sadržajno predstavlja ugovor o robnom kreditu, jer prodavatelj na takav način (odobranjem roka plaćanja do 360 dana) kupca zapravo kreditira, ali u robi (ili pruženju usluzi), a ne novčano.

Pri tome nije bitno kako je ugovor između stranaka nazvan već je potrebno promatrati njegov sadržaj te na temelju sadržaja procijeniti ima li ugovorni odnos među poduzetnicima karakter robnog kredita.

U skladu s navedenim, iz karaktera ugovora o robno-trgovačkom kreditu proizlazi kako bi bilo koji pismeni ugovor temeljem kojeg dolazi do poslovnih transakcija između poduzetnika, a koje rezultiraju dobavom robe ili pružanjem usluga, i kod kojeg je ugovoren rok ispunjenja novčane obveze do 360 dana, bez obzira na njegov formalni naziv, također trebao predstavljati valjan oblik ugovaranja robnog kredita.

Budući da sam postupak sklapanja ugovora o robno trgovačkom kreditu kao i njegov sadržaj nisu posebno propisani Zakon o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, osim u onom dijelu u kojima ih vezano za rok ispunjenja novčane obveze definira Zakon o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, nužno je primijeniti odredbe Zakona o obveznim odnosima koje se i općenito primjenjuju kod obveznopravnih ugovora.

Vezano za vaše drugo pitanje koji su kriteriji prema kojima se u praksi prosuđuje da je rok plaćanja među poduzetnicima dulji od 60 dana ugovoren suprotno načelu savjesnosti i poštenja, odnosno da je takvim dužim rokom plaćanja prouzročena očigledna neravnopravnost u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu vjerovnika, odgovaramo sljedeće.

Zakonodavac je člankom 14. Zakona pod nazivom „Ništetnost pojedinih odredbi ugovora“ unaprijed skrenuo pozornost ugovarateljima kako bi izbjegli sklapanje ništetnih klauzula te olakšao sudovima utvrđivanje ništetnosti ne samo prema općim odredbama Zakona o obveznim odnosima nego i prema posebnim slučajevima ništetnosti.

Ništetnost pojedinih odredbi ugovora na načelima obveznog prava utvrđuju sudovi, te na temelju svakog konkretnog slučaja utvrđuju jesu li postojali opravdani ili neopravdani razlozi za ugovaranje duljih rokova odgode plaćanja.

Ako bi dva poduzetnika (dobavljač i prodavatelj) ugovorila rok plaćanja dulji od 60 dana, takvo ugovaranje ne bi bilo ništetno samo po sebi, već samo onda ako bi time suprotno načelu savjesnosti i poštenja, bila prouzročena očigledna neravnopravnost na štetu vjerovnika novčane obveze. No, ugovorna odredba kojom je ugovoren rok plaćanja duži od 360 dana, biti će ništetna uvijek te se s takvom odredbom postupa kao da je nema.

S poštovanjem,

**POMOĆNICA MINISTRA
RAVNATELJICA**

